

[Clausen (Olufskjær).]

denne lovgivning bliver taget op til principiel drøftelse.

Den forlængelse, der nu er tale om, kan vi støtte, fordi vi finder formålet godt. Det glæder os at se ved denne lejlighed, at man i retsforbundet nu synes at have overvundet tidligere betænkeligheder ved denne lovgivning, således at man sammen med os andre kan drøfte en fornuftig fortsættelse.

Da vi i sidste samling behandlede den tilsvarende lov om udlån til arbejderboliger på landet, gav den daværende minister tilsagn om at foreslå ændrede afdragsregler, når loven på ny kom til revision. Så vidt jeg kan se, har ministeren ikke holdt det løfte, der af hans forgænger blev givet over for udvalget. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om det tidligere udvalgs ønske om en nedsættelse af lånenes samlede løbetid ikke bør efterkommes, eller om det er et af de spørgsmål, vi kan få nærmere belyst under en udvalgsdrøftelse.

Jeg kan således anbefale lovforslaget til velvillig behandling i et udvalg, hvor jeg håber at vi kan få behandlet det nævnte spørgsmål og andre spørgsmål, der har været til drøftelse ved tidligere lejlighed.

Kirkegaard: På det radikale venstres vegne skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling. Af enkeltheder, som vedrører lovforslaget, vil jeg kun nævne, at det måske ved administrationen af loven ville være praktisk, at der blev truffet den aftale med håndværkerne, at der tilbageholdtes nogle få procent af det beløb, det drejer sig om, indtil endelig syning og godkendelse af vedkommende byggeri havde fundet sted. Det sker vistnok nu og da, at der ved den endelige godkendelse findes småmangler ved bygningerne, og det siger sig selv, at man lettest får disse mangler afhjulpet, hvis der står et lille beløb tilbage at udbetale. Hvis den højtærede landbrugsminister mener, at der er noget om det, jeg her har bemærket, beder jeg ministeren se på spørgsmålet.

Kristian Kristensen: Også dette lovforslag tilsigter en i det væsentlige uændret forlængelse af den gældende lovgivning, og

det kan vel være både nødvendigt og rimeligt. Men jeg vil med samme begrundelse som ved det foregående lovforslag henstille, at forlængelsen kun kommer til at gælde et år. Denne boligstøttelovgivning er vel for det offentlige den billigste form for boligstøtte, vi har, og den kommer, som også nævnt af andre ærede ordførere, en i økonomisk henseende meget jævn del af befolkningen til gode. Det er altså penge, der, om jeg så må sige, falder på et tørt sted, men jeg finder alligevel grund til at komme med et par bemærkninger.

For det første forekommer det mig, at det også her bør overvejes, om en fortsat statsfinansiering i samme omfang som hidtil er nødvendig eller blot heldig. Jeg finder, at dette spørgsmål må tages op til overvejelse enten i forbindelse med en revision af statshusmandsloven eller i forbindelse med den almindelige boligstøttelovgivning.

For det andet er det jo i de enkelte tilfælde kun små beløb, det drejer sig om, højst en 23 000 kr., men det har i landsognene vakt opmærksomhed, at lånene trods de små beløb dækker op til 100 pct. af byggeomkostningerne. Det virker tit helt forbløffende på folk, at det kan lade sig gøre — og i henhold til gældende lovgivning skal kunne lade sig gøre — pludseligt og uden egen indsats at få eget hus. Man ryster uforstående og tit misbilligende på hovedet ad en sådan lovgivning.

Vi præmierer på andre områder opsparing, vi har jo regler om en 15 pct.s skattelettelse for opsparing af et vist beløb; men her har vi en mulighed for at give en opsparingspræmie, der batter noget, og som kan være af livsvarig betydning. Hvis nemlig muligheden for på rimelige vilkår at få eget hus og hjem blev gjort afhængig af, at man selv havde præsteret et indskud, havde foretaget opsparing forud, så var her en præmiebetaling, som man kunne se og tage og føle på. Jeg vil yderligere gøre den bemærkning i denne forbindelse, at der netop på et sådant område, ved en sådan formålsopsparing, kan være grund til at præmiere inden for et vist beløb. Jeg mener dog, at der i visse tilfælde, hvor opsparing er vanskelig, f. eks. hvor det drejer sig om en familie med mange børn, må ses bort fra kravet om opsparing — det er en ting